

POLECICIEL (1) *sb m*

N sg poleciciél.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, kto poleca, zaleca, zachwala: Commendator, Poliećiciel/ ten który poleca. Mącz 206d.

Synonimy: rozkazatel, rozkażyciel.

KO